

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU KRALJICE NEBA

Nedjelja, 4. svibnja 2008.

Isus snano istaknuo vanost svoga "povratka Ocu"

Draga braćo i sestre,

Danas se u više zemalja, među kojima je i Italija, slavi Kristovo uzašašće na nebo, otajstvo vjere što ga knjiga Djela apostolskih smješta četrdeset dana nakon uskrsnuća (usp. *Dj 1,3-11*), pa je stoga u Vatikanu i u nekim zemljama svijeta taj blagdan proslavljen već prošlog četvrtka. Nakon Uzašašća prvi učenici ostaju zajedno u Dvorani posljednje večere oko Majke Isusove, u gorljivom iščekivanju dara Duha Svetoga, što ga je Isus obećao (usp. *Dj 1,14*). Ove prve nedjelje u svibnju, marijanskom mjesecu, obnovimo to iskustvo i mi, osjećajući još dublje duhovnu Marijinu prisutnost. Trg svetog Petra slični danas "Dvorani posljednje večere" pod vedrim nebom, prepun vjernika, većinom članova Talijanske katoličke akcije, kojima ću se obratiti nakon molitve Kraljice neba.

U svojim oproštajnim govorima učenicima, Isus je snano naglasio vanost svoga "povratka Ocu", krune cjelokupnoga svoga poslanja: on je zapravo i došao na svijet kako bi čovjeka ponio k Bogu, ne na neki apstraktan način - poput kakva filozofa ili učitelja mudrosti - nego stvarno, kao pastir koji eli povesti ovce u ovčinjak. S tim "izlaskom" prema nebeskoj domovini, što ga je Isus proivio u prvom licu, on se u potpunosti suočio za nas. Za nas je sišao s neba i za nas je onamo uzašao, nakon što je u svemu postao sličan ljudima, ponizan do smrti na kriju, i nakon što je dotakao ponor najveće udaljenosti od Boga. Upravo stoga Ocu je omilio i on ga je "preuzvisio" (*Fil 2,9*), vraćajući mu puninu svoje slave, no sada u našem čovječstvu. Bog u čovjeku - čovjek u Bogu: to je sada ne teorijska, nego stvarna istina. Zato kršćanska nada, utemeljena u Kristu, nije iluzija, nego, kako kae Poslanica Hebrejima, "ona nam je kao pouzdano i čvrsto sidro" (*Heb 6,19*), sidro koje prodire u nebesa kamo je Krist otišao prije nas.

I što je čovjeku svakog vremena potrebnije od čvrstog sidrišta vlastitome ivotu? Eto dakle ponovno prelijepog smisla Marijine prisutnosti među nama. Upravljaajući pogled prema njoj, poput prvih učenika, istog smo časa usmjereni prema Isusovoj stvarnosti: Majka šalje Sinu, koji više nije fizički među nama, ali nas očekuje u domu Očevu. Isus nas poziva da ne stojimo gledajući gore, nego da budemo zajedno sjedinjeni u molitvi, zazivajući dar Duha Svetoga. Samo onome tko se "ponovno rodi odozgo", to jest od Duha Bojega, otvoren je ulaz u Kraljevstvo nebesko (usp. *Iv* 3,3-5), a prva "rođena odozgo" upravo je Djevica Marija. Njoj se stoga utječemo u punini vazmene radosti.